

NUMERATIO FRACTO- RVM NUMERORVM.

CAP. VI.

Quemadmodum in superioribus nume-
ros integros numerauimus, pluresque
propositos in vnâ summâ collegimus,
atq; vnū ab altero subduximus, duos itē quo-
cunq; inter se multiplicauimus, & deniq; v-
num per alterum sumus partiti; ita in his, quæ
sequuntur, eadē efficiemus in numeris fractis,
qui alio nomine Minutiæ, fractionesve dici
solent vulgares.

**Numerus
fractus.
sive fra-
ctio Mi-
nutiæve
quid.**

Est autem Fractio, Minutiæve, siue numerus
fractus, vna pars, vel plures partes alicuius
totius in plures æquales partes diuisi. Vt si to-
tum aliquod sectum sit in quinque partes æ-
quales, & quispiam ex illis sumpserit vnâ,
dicetur illa quinta pars numerus fractus.
Sic etiam, si quis duas, tres, aut quatuor ac-
ceperit; dicentur duæ illæ, tres, vel quatuor
quintæ partes numerus fractus.

**Numerato-
r & De-
nomina-
tor fra-
ctionis
quid.**

Constat quælibet Minutiæ duobus nume-
ris, qui in ea proferenda exprimuntur. Primus
dicitur Numerator, quia numerat, quot partes
cōtineat fractio proposita ex illis, in quas to-
tū, cuius est fractio, diuisum est. Alter appel-
latur Denominator, quia denominat illas par-
tes fractionis, hoc est, indicat, in quorū par-
tes totū intelligitur esse diuisum. Vt cum pro-
ponitur fractio continēs tres quintas partes,
Numerator est 3. quia significat, in illa fra-
ctione cōtineri tres partes totius; Denomina-
tor vero est 5. quia indicat, tres illas partes nō
esse qualescunq; sed quintas. Scri-